

— w sytuacji, gdy obrót mięsem wołowym i cielęcym wymaga przedstawienia świadectwa zdrowia i świadectwa pochodzenia sporządzonego przez organ weterynaryjny po dokonaniu codziennej inspekcji w zakładzie produkcji, czy stwierdzone w drodze sądowej błędy, pomyłki oraz zaniedbania, których organy te dopuściły się przy wykonywaniu swych uprawnień, prowadzące do wydania nieprawidłowych zaświadczeń na szkodę podmiotów gospodarczych i eksporterów, stanowią elementy składające się na siłę wyższą?

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-123/05)

(2005/C 115/28)

(Język postępowania: włoski)

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-122/05)

(2005/C 115/27)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 14 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez U. Wölker'a i D. Recchię, członków Służby Prawnej Komisji, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE⁽²⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 31 ust. 1 tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. nr L 275 z 25.10.2003, str. 32

⁽²⁾ Dz.U. nr L 257 z 10.10.1996, str. 26

W dniu 15 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez X. Lewisa i A. Aresu, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że uchwalając art. 44 ustawy nr 724 z dnia 23 grudnia 1994 r. zmieniającej art. 6 ustawy nr 573 z dnia 24 grudnia 1993 r. poprzez dodanie do niego ustępu drugiego, zezwalającego na odnawianie udzielania zamówień publicznych na usługi i dostawy na rzecz podmiotów, którym udzielono już poprzedniego zamówienia, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 11, 15 i 17 dyrektywy Rady 92/50/EWG⁽¹⁾ z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi oraz na mocy art. 6 i 9 dyrektywy Rady 93/36/EWG⁽²⁾ z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy, jak również na mocy art. 43 i 49 WE;
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja zaskarżyła przepisy zawarte w art. 6 ust. 2 ustawy nr 573 z 1993 r. w brzmieniu zmienionym przez art. 44 ustawy nr 724 z 1994 r. W szczególności przytaczany przepis ust. 2, mimo iż zabrania milczącego odnawiania umów organów administracji publicznej o dostawę towarów lub usług, przewiduje również, że „w terminie trzech miesięcy od wygaśnięcia umów, organy administracji, upewniają się o istnieniu w dalszym ciągu względów słuszności i interesu publicznego przemawiających za odnowieniem rzeczonych umów i w przypadku dokonania pozytywnych ustaleń w zakresie trwania owych względów, zawiadamiają kontrahenta o gotowości do dokonania odnowienia”.